

Global Research: Scott Ritter pred protestom proti vojnovej mašinérii vo Washingtone: „Najlepšia reč, ktorú som nikdy nedal“

- CZ24 News | 15. února 2023

Poznámka autora: Chystal som sa hovoriť na [zhromaždení Rage against the War Machine](#) , ktoré je naplánované na 19. februára v Lincolnovom pamätníku vo Washingtone, DC. Z osobných dôvodov už nebudem hovoriť, oznámil na svojej stránke.

Skrátka, rozhodol som sa vziať jeden do tímu. Všetkým účastníkom a účastníkom tohto mítingu prajem veľmi úspešné podujatie a dúfam, že poslúži ako začiatok niečoho ešte väčšieho.

Toto je prejav, ktorý som plánoval predniesť na zhromaždení. Myslím, že by to bola udalosť hrdá.

Veľmi pekne vám ďakujem, že ste mi dnes dali príležitosť osloviť vás. Hovorím k vám zo schodov Lincolnovho pamätníka, miesta histórie plného gravitácie hodného úlohy, ktorú sme si v tomto čase našej kolektívnej histórie stanovili: postaviť sa - nie, zúriť - proti vojnovej mašinérii, ktorá prekrútil samotnú definíciu toho, čo znamená byť Američanom.

Dnes tu stojíme **na samom mieste tohto vojnového stroja** . Napravo od nás, hneď za riekou Potomac, leží Pentagon, stavba postavená v čase, keď Amerika využila svoju kolektívnu silu, aby porazila metlu nacistického Nemecka a cisárskeho Japonska, ktorá sa však odvtedy zmenila na samotný symbol zla. Je živnou pôdou pre zbrane a plány, ktoré používajú iní partneri, v tom, čo sa stalo známym ako vojensko-priemyselný komplex, na šírenie nekalých praktík vo svete, ktorý sme kedysi chránili, ale teraz zotročujeme procesom večného konfliktu. udržať americkú vojnovú mašinériu.

A kto sú títo ďalší partneri? Pred nami, popri pamätníku nášho otca zakladateľa Georga Washingtona, stojí Kapitol Spojených štátov, kde zástupcovia ľudu vo veľkej tajnosti financujú nekalé plány uvarené v útrobach Pentagonu.

A naľavo od nás stojí

Biely dom, sídlo výkonnej authority, kde jednotlivci, do ktorých investujeme jedinečnú autoritu, zrádzajú dôveru tých, ktorí ich tam umiestnili tým, že vymýšľajú a implementujú politiku určenú na podporu vojnového úsilia Pentagonu.

Toto je samotná súvislosť zla, nesvätá trojica teroristického šialenstva, pred ktorou asi pred 61 rokmi **Dwight D. Eisenhower**, americký bojovník, z ktorého sa stal politický vodca, varoval americký ľud a varoval:

Vo vládnych radách sa musíme chrániť pred získaním neoprávneného vplyvu, či už vyhladávaného alebo nehladaného, zo strany vojensko-priemyselného komplexu. Potenciál pre katastrofálny nárast zlej moci existuje a bude pretrvávať.

V dejinách Spojených štátov, ktoré sa udiali od tohto prejavu, nepovedal americký prezident žiadne pravdivejšie slová a tí, ktorých Eisenhower poveril týmto posolstvom – my, ľudia Spojených štátov, nezanedbávajú žiadnu väčšiu múdrosť.

Dnes tu stojíme, aby sme oznámili **tejto hroznej trojici, tomuto vojensko-priemyselnému komplexu, tejto vojnovéj mašinérii**, že vás teraz počujeme, prezident Eisenhower – počujeme vás a budeme konať na základe vášho varovania, aby sme vyvolali toto spojenie neamerického sprisahania.

Zo všetkých zbraní vyrobených vojensko-priemyselným komplexom, zo všetkých zlých plánov, ktoré sa vyliahli v myšliach takzvaných expertov na národnú bezpečnosť – z ktorých väčšina je nevolená a neznáma my, americký ľud – nič nepáchne viac ako šialenstvo jadrových zbraní.

„Teraz som sa stal Smrťou, ničiteľom svetov,“ povedal otec americkej atómovej bomby Robert Oppenheimer v čase prvého amerického jadrového testu.

Ničiteľ svetov

Toto je vždy prítomná realita, v ktorej dnes všetci žijeme – že z tohto spojenia zla, ktoré nazývame vojensko-priemyselný komplex, pochádzajú práve zbrane potrebné na to, aby priniesli slová hinduistického posvätného textu, ktorý citoval Oppenheimer – Bhagavad-Gita – k životu a tým aj k našej kolektívnej smrti.

Väčšina Američanov, vrátane mnohých z vás, ktorí ste sa tu dnes zhromaždili, žije v blaženej nevedomosti o tom, ako blízko bol svet zničeniu Oppenheimerovým potomstvom.

26. septembra 1983 mal sovietsky dôstojník, podplukovník Petrov, službu na jadrovej stanici včasného varovania, keď systém hlásil, že zo Spojených štátov bolo odpálených päť jadrových rakiet.

Plukovník Petrov nerešpektoval protokol, ktorý od neho vyžadoval, aby ohlásil túto detekciu ako faktické spustenie, čin, ktorý by vyvolal sovietsku reakciu, a tým získal drahocenný čas na identifikáciu chyby a odvrátenie jadrovej vojny.

V novembri 1983 Spojené štáty a NATO uskutočnili **cvičenie na veliteľskom stanovišti s kódovým názvom „Able Archer 83“, ktoré testovalo postupy riadenia odpalovania na uvoľnenie jadrových zbraní NATO proti cieľom Sovietskeho zväzu a Varšavskej zmluvy.**

Sovieti, ktorí verili, že toto cvičenie je zásterkou pre prvý úder, uviedli svoje jadrové sily do stavu vysokej pohotovosti.

Neskôr CIA usúdila, že cvičenie Able Archer 83 priviedlo USA a Sovietsky zväz k jadrovému konfliktu bližšie ako kedykoľvek od kubánskej raketovej krízy v roku 1962.

A 25. januára 1995 Sovieti zaznamenali štart nórskej atmosférickej testovacej rakety, ktorá napodobňovala dráhu americkej jadrovej zbrane vypustenej z ponorky Nay Trident.

Ruské jadrové sily zo strachu pred jadrovým útokom z vysokej nadmorskej výšky, ktorý by mohol oslepiť ruský radar, uviedli do stavu najvyššej pohotovosti a „jadrový kufrík“ bol doručený ruskému prezidentovi Borisovi Jeľcinovi, ktorý sa musel v zlomku sekundy rozhodnúť, či spustiť odvetný jadrový výbuch. štrajk proti Spojeným štátom.

Tieto tri incidenty podčiarkujú ostrosť žiletky

ktorou všetci denne kráčajme, pokiaľ ide o život vo svete, kde existujú jadrové zbrane. **Jedna chyba, jedna chyba alebo úsudok a Bhagavad-Gita sa stáva realitou.**

Pred nevyhnutnosťou nášho kolektívneho zániku nás zachránila jedna jediná vec – kontrola zbraní.

Rozmiestnenie jadrových rakiet stredného doletu v Európe zo strany USA aj Sovietskeho zväzu v 80. rokoch len zvýšilo možnosť omylu alebo nedorozumenia, ktoré by mohlo spustiť jadrový konflikt.

Skutočnosť, že tieto zbrane mohli po spustení dosiahnuť svoj príslušný cieľ za päť minút alebo menej, znamenala, že 30–40-minútová rezerva času, ktorá existovala v súvislosti s použitím strategických jadrových síl, už neexistovala.

Aby sme to povedali ostro, keby nebolo implementácie prechodnej zmluvy o jadrových silách v roku 1988, ktorá eliminovala tieto nové a nebezpečné zbrane, incident s atmosférickou raketou z 25. januára 1995 by s väčšou pravdepodobnosťou vyústil do všeobecnej jadrovej vojny, jednoducho za to, že Borisovi Jelcinovi by bol odopretý luxus času rozhodnúť sa nevypustiť svoje rakety.

Každý, kto tu dnes stojí, by sa mal zamyslieť nad týmto vyhlásením a povedať potichu vďaka tým mužom a ženám, Američanom aj Sovietom, ktorí premenili dočasnú zmluvu o jadrových silách na realitu, a tým doslova zachránili svet pred jadrovým zničením.

Kontrola zbrojenia však už nie je súčasťou americko-ruského dialógu.

Americká vojnová mašinéria sa sprisahala, aby znevážila predstavu o obojstranne výhodnom odzbrojení v myšliach americkej verejnosti, namiesto toho sa snaží využiť kontrolu zbrojenia ako mechanizmus na dosiahnutie jednostrannej strategickej výhody.

Keď sa zmluva o kontrole zbrojenia stane nepohodlnou pre cieľ americkej globálnej nadvlády, vojnová mašinéria jednoducho skončí.

Americké rekordy v tomto ohľade sú odsúdeniahodné – zmluva o boji proti balistickým raketám, dohoda o prechodných jadrových silách, zmluva o otvorenom nebi – všetky boli odsunuté do odpadkového koša dejín v dôsledku hľadania jednostrannej výhody pre americkú vojnovú mašineriu.

Svet bez kontroly zbraní

Vo svete bez kontroly zbraní budeme opäť konfrontovaní s obnovenými pretekmi v zbrojení, kde každá strana vyvíja zbrane, ktoré nič nechránia a zároveň ohrozujú všetko. Bez kontroly zbraní sa vrátíme do doby, kde život na okraji priepasti hroziaceho jadrového zničenia bol normou, nie výnimkou.

Obr. S. Ritter. Zdroj: Getty Images

Vojnová mašinéria umožnila, aby bola principiálna pozícia mierového spolužitia regulovaná vzájomne výhodnými zmluvami riadenými rokmi overenou zásadou dôvery, ale overená, aby bola nahradená novou pozíciou definovanou vojnovou mašineriou, ktorá využíva nukleárne zbrane a miliardy dolárov, ktoré stojí jeho každoročné udržiavanie, ako prostriedok na odkúpenie politikov na úkor obyvateľstva, ktoré naša vláda prisahala chrániť.

Toto je konečná korupcia vojensko-priemyselného komplexu – jeho **premena na vojensko-priemyselný-kongresový komplex**, kde sme my ľudia vylúčení zo všetkých úvah, či už ide o financovanie alebo dôsledky.

Kľúčom k udržaniu tohto inherentne neamerického mechanizmu **je schopnosť vojensko-priemyselného-kongresového komplexu** – vojnovéj mašinerie – **vyvolať strach medzi americkým ľuďmi** odvodený z neznalosti skutočnej povahy hrozby alebo hrozieb, ktoré sú navrhnuté týmito jadrovými zbraňami. adresovať.

V prípade americko-ruských vzťahov je tento **strach produkovaný systémovou rusofóbiou** nanútenou americkej verejnosti vojnovou mašineriou a jej poslušnými prisluhovačmi v mainstreamových médiách.

Tajná dohoda medzi vládou a médiami, ktorá bude ponechaná svojmu osudu, len ďalej posilní strach založený na nevedomosti prostredníctvom procesu dehumanizácie Ruska a ruského ľudu v očiach americkej verejnosti, až kým neznečitlivíme voči klamstvám a prekrúcaniam a akceptujeme v nominálnej hodnote čokoľvek negatívne povedané o Rusku.

Práve tu, v takejto situácii, sa môžeme obrátiť na Písmo, Ján 8:32, aby sme získali určité vedenie:

„Potom poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“

Ale aká pravda?

Pravda, ako ju hovorí vláda? Ako to propagujú mainstreamové médiá? To nie je pravda, ale skôr telesný strážca lži skonštruovaný v mene vojnovnej mašinerie, ktorá chce, aby každý Američan bez pochybností akceptoval legitimitu zbraní, ktorých jedinou známou užitočnosťou je zničenie celého ľudstva.

Asi pred 60 rokmi, práve na týchto schodoch, práve na tomto mieste, predniesol mierový muž prejav, ktorý zaujal predstavivosť národa a sveta a vryl do našich spoločných sŕdc a myslí slová: „Mám sen.

Historický prejav Dr. Martina Luthera Kinga konfrontoval špinavú históriu amerického otroctva a neludskosť a nespravodlivosť rasovej segregácie. Sníval v ňom, „že jedného dňa tento národ povstane a bude žiť skutočný význam svojho kréda: Tieto pravdy považujeme za samozrejmé, že všetci ľudia sú stvorení rovní“.

Všetci muži sú stvorení rovní.

Tieto slová zarezonovali v kontexte zúfalého vnútorného boja Ameriky s dedičstvom otroctva a rasovej nespravodlivosti.

Ale tieto slová platia rovnako, najmä ak sa berú v kontexte, že všetci sme Božie deti, čierni, bieli, bohatí, chudobní, americkí, ruskí.

Vidíš, aj ja mám sen. Že publikum, ktoré sa tu dnes zhromaždilo, môže nájsť spôsob, ako prekonať obavy založené na nevedomosti, ktoré vyvolala choroba rusofóbie, ako otvoriť naše mysle a sŕdca, aby sme prijali ruský ľud ako ľudské bytosti, ktoré si zaslúžia rovnaký súcit a úctu ako naši spoluobčania. Američania – ako celé ľudstvo.

Aj ja mám sen.

Že my, ľudia Spojených štátov amerických, sa môžeme spojiť v spoločnej veci s ruským ľudom, aby sme postavili mosty mieru, ktoré uľahčia výmenu myšlienok, otvorenú myseľ uzavretú nenávisťou rétorikou rusofóbie, ktorú propaguje vojnová mašineria. a jej spojencov a dovoliť, aby sa láska, ktorú máme k sebe, prejavila v láske a úcte k blížnemu.

Najmä tí, ktorí žijú v Rusku.

Tretí Newtonov zákon, že každá akcia má rovnakú a opačnú reakciu, platí pre ľudský stav rovnako ako pre fyzický svet.

Miluj blížneho svojho ako seba samého platí pre celé ľudstvo.

Aj ja mám sen.

Že prekonaním nenávisť vyvolanej systémovou rusofóbiou môžeme spolupracovať s našimi spoluobčanmi v Rusku na vytvorení súcitných komunít, ktoré, keď sa zjednotia, urobia svet plný jadrových zbraní nežiaducim, a politiky postavené na princípoch vzájomne výhodnej kontroly zbrojenia.

Aj ja mám sen.

Že jedného dňa, či už na červených kopcoch Gruzínska alebo na čiernej pôde Kubanu, synovia a

dcéry mužov a žien, ktorí dnes prevádzkujú ruský a americký jadrový arzenál, budú môcť citovať Dr. Kinga, „aby si sadli dole spolu za stolom bratstva.“

Toto nie je nesplniteľný sen

Prežil som to. Raz som bol skazený nenávisťou, ktorá pochádza zo strachu vyvolaného nevedomosťou o realite tých, ktorých som bol vycvičený zabiť.

Potom som sa však vydal na pozoruhodnú cestu objavovania, ktorú mi uľahčila implementácia tej istej prechodnej zmluvy o jadrových silách, ktorá skončila záchranou ľudstva pred jadrovým zničením, kde som spoznal ruský ľud nie ako nepriateľa, ale ako priateľa. Nie ako oponent, ale kolega. Ako ľudia schopní rovnakých emócií ako ja, presiaknutý rovnakou ľudskou túžbou vybudovať lepší svet pre seba a svojich blízkych, svet bez tyranie jadrových zbraní.

Aj ja mám sen.

Ľudia, ktorí sa tu dnes zhromaždili, sa pridajú ku mne na novej ceste za poznaním, ktorá zbúra múry nevedomosti a strachu postavené vojnovou mašinériou, múry navrhnuté tak, aby nás oddelovali od našich blízkych v Rusku, a namiesto toho stavia mosty, ktoré spoja nás s tými, ktorých sme boli nútení nenávidieť, ale teraz sa - v záujme nás samých, našich detí a našich vnúčat - musíme naučiť milovať.

Nebude to ľahká cesta, ale stojí za to ju absolvovať. Toto je moja cesta, tvoja cesta, naša cesta, kde sa vydáme doslova po menej prejdenej ceste. A áno, bude to ten, ktorý urobí celý rozdiel.

Zavedie nás, ako kedysi zvolal Dr. King práve z týchto schodov, na úžasné vrcholky kopcov v New Hampshire, do mohutných hôr New Yorku, do vzrastajúceho Alleghenies v Pensylvánii, do zasnežených Skalistých hôr v Colorade, na zahnuté svahy Kalifornie... na každý kopec a krtinec v Mississippi.

Toto je americká cesta - cesta Američanov, zjednotených vo veci mieru a spravodlivosti a sveta oslobodeného od tyranie jadrových zbraní. Náš počet narastie z dvoch tisíc na dvadsaťtisíc, z dvadsaťtisíc na stotisíc a zo stotisíc na milión alebo viac.

A kto vie? Možno sa v júni 2024, na výročie zhromaždenia milióna ľudí v roku 1982 v Central Parku v New Yorku, kde sa zhromaždili za jadrové odzbrojenie a ukončenie pretekov v jadrovom zbrojení, môžeme spojiť a vyslať podobný odkaz k vojnovnej mašinérii.

Milión ľudí alebo viac požadujúcich, aby ich vláda konala spôsobom, ktorý zachováva a chráni životy a budúcnosť všetkých Američanov - celého ľudstva.

Zhromaždenie v roku 1982 spustilo udalosti, ktoré viedli k implementácii prechodnej zmluvy o jadrových silách v roku 1987 - zmluvy, ktorá doslova zachránila svet pred jadrovým zničením.

Aj ja mám sen.

Spoločne môžeme využiť rovnakú energiu, rovnakú víziu, rovnakú vášeň ako tí, ktorí nás predišli, a vytvoriť hnutie ľudí zjednotených v zásadách mieru, ktoré povedie k budúcej dohode o kontrole zbraní medzi Spojenými štátmi a Rusko, ktoré zachová našu spoločnú budúcnosť.

Budú sily, ktoré sa nás budú snažiť rozrušiť, odradiť – zničiť.

Nesmieme sa nechať zastrašiť

Nesmieme ísť jemne do tej dobrej noci, ale namiesto toho sa hnevať, hnevať sa proti umieraniu svetla.

Hnev, hnev proti vojnovej mašinérii. Hnev, hnev, aby sme spoločne vdýchli život slovám prezidenta Lincolna napísaným na pamätníku za mnou:

„...aby sme robili všetko, čo je možné dosiahnuť a chrániť spravodlivý a trvalý pokoj medzi nami a so všetkými národmi.

Pustime sa do práce.

Ďakujem.

AUTOR: Scott Ritter

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS